

LISICA (4) *sb f*

a *jasne* (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg N lisica (2). *♦ G* lisice (2). *♦ pl A* lisice (2).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI – XVII w.*; poza tym *XVIII w.* w innym znaczeniu.

1. *zool. Vulpes vulpes*; drapieżnik z rodziny psowatych (*Canidae*) (3) : Iż dawione rzeczy/ ptaki y inne zkrwią y liśice/ żaby/ niedzwiedzie iedzą. *SkarJedn* 232; Chowála tefz kokołzy mátká iego/ wktorych czyniła iey łzkodę liśica/ vkradáiąc po iedney. *SkarŻyw* 496, 496.

2. *Dyby, urządzenie z dwóch belek z wycięciami na ręce lub nogi, w które zakuwano przestępców* (1) :

Szereg: »kłoda i lisica« (1): Iehowá dał cię offiárnikiem miáłto Iehoiady offiárniká/ ábyście byli vrzędnikámi (w) domu Iehowy/ nád káżdym mężem łzalonym prorokuiącym/ ábyś dawał takiego/ do kłody, y do liśice [*in carcerem et in nervum*]. (*marg*) Albo do kuny. (–) *BudBib Ier* 29/26.

3. [*Zagrodzenie przy kuźni, w którym kuto płochliwe konie*: Zaden Kowal niemoże budować ná vlicy liśice/ álbo mieyfćá w ktorym konie kuią/ ieśli go tám pierwey niebyło/ przez przyzwolenia Miefzczán. *SzczerbSpecSax* 182 (*Linde*).]

Synonimy: 2. *dyba, kabat, kij, kuna, wilk*.

Cf LIS, 1. LISZKA

KN, ZZa